

ΕΚΤΑΚΤΟΣ ΣΥΝΕΔΡΙΑ ΤΗΣ 5^{ΗΣ} ΜΑΪΟΥ 1987

ΠΡΟΕΔΡΙΑ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΜΠΟΝΗ

ΕΠΙΣΗΜΟΣ ΥΠΟΔΟΧΗ ΤΟΥ ΑΚΑΔΗΜΑΪΚΟΥ
κ. ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΑΡΤΕΜΙΑΔΗ

ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΗΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ κ. ΚΩΝΣΤ. Γ. ΜΠΟΝΗ

Κύριοι Συνάδελφοι,
Κυρίες και Κύριοι,

Ἡ σημερινή ἑκτακτος Συνεδρία τῆς Ἀκαδημίας ἔχει ὡς σκοπὸν τὴν ἐπίσημον ὑποδοχὴν τοῦ προσφάτως ἐκλεγέντος Τακτικοῦ τῆς Ἀκαδημίας Μέλους εἰς τὴν Ἑδραν Μαθηματικῶν Ἐπιστημῶν μὲ εἰδίκευσιν εἰς τὸν Τομέα τῆς Μαθηματικῆς Ἀναλύσεως κ. Νικολάου Ἀρτεμιάδου.

Ἐγώ, ὡς μὴ εἰδικός, ἔχων μόνον ὑπ' ὄψιν τὰ κατὰ τὴν προηγηθεῖσαν τῆς ἐκλογῆς τοῦ κ. Ἀρτεμιάδου συζήτησιν ὑπὸ τῶν εἰδικωτέρων ἐμοῦ Συναδέλφων περὶ τῶν σπουδῶν καὶ τῆς ἐν γένει δράσεώς του ἐκτεθέντα, πιστεύω, ὅτι οὗτος θὰ εἶναι ὁ ἐν τῇ Ἀκαδημίᾳ ἀντάξιος διάδοχος τοῦ πρὸ δύο καὶ ἡμίσεος ἐτῶν περίπου ἐκλιπόντος ἀειμνήστου Συναδέλφου Φίλωνος Βασιλείου, κατέχοντος ἐπίσης Ἑδραν Τακτικὴν Μαθηματικῶν Ἐπιστημῶν τῆς Ἀκαδημίας μὲ τὴν προαναφερομένην εἰδίκευσιν, διακρινομένου δὲ οὐ μόνον διὰ τὴν σοφίαν ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν σεμνότητά του.

Μὲ τὴν πεποίθησιν δὲ ταύτην, Ἀγαπητὲ Συνάδελφε, σᾶς παραδίδω τὸ «μέγα τῆς Ἀκαδημίας διάσημον» — σύμβολον τῆς διὰ τῆς προσφάτου ἐκλογῆς σας ἀναγνωρίσεως τῆς μέχρι τοῦδε δράσεώς σας — μὲ τὴν ἐγκάρδιον εὐχὴν νὰ συνεχίσητε καὶ ὡς Μέλος τῆς Ἀκαδημίας μὲ τὴν αὐτὴν ὡς μέχρι τοῦδε ἐπιτυχίαν τὴν ἐρευνητικὴν καὶ τὴν ἐπιστημονικὴν ἐν γένει δραστηριότητά σας!

Κατ' ἐντολήν τῆς Συγκλήτου, ὁ Συνάδελφος κ. Ὅθων Πυλαρινὸς θὰ προσφωνήσῃ τὸν νέον Συνάδελφον, ἀφοῦ προηγουμένως ἐκθέσει — ὡς ὁ κατὰ τεκμήριον εἰδικώτερος — τὰ τῶν σπουδῶν καὶ τῆς ἐν γένει δράσεώς του ὡς ἐρευνητοῦ καὶ Πανεπιστημιακοῦ Διδασκάλου.

Παρακαλῶ τὸν κ. Πυλαρινὸν νὰ λάβῃ τὸν λόγον:

ΠΡΟΣΦΩΝΗΣΙΣ ΤΟΥ ΑΚΑΔΗΜΑΪΚΟΥ κ. ΟΘΩΝΟΣ ΠΥΛΑΡΙΝΟΥ

Κύριε Πρόεδρε,

Χάριτας ὀφείλω εἰς Σᾶς καὶ εἰς τὰ λοιπὰ τῆς Συγκλήτου τῆς Ἀκαδημίας Μέλη διὰ τὴν ἀπόφασιν τῆς ἀναθέσεως εἰς ἐμὲ νὰ ὁμιλήσω κατὰ τὴν σημερινὴν Ἐπίσημον Ὑποδοχὴν τοῦ νεωστὶ ἐκλεγέντος ὡς Τακτικοῦ τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν Μέλους κ. Νικολάου Ἀρτεμιάδου, ἵνα κυρίως ἐκθέσω — διὰ βραχέων βεβαίως — τὰ τῶν σπουδῶν καὶ τῆς δράσεώς του ὡς Ἐρευνητοῦ καὶ Πανεπιστημιακοῦ Διδασκάλου, ἀπόφασιν, τῆς ὁποίας τὴν ἐκτέλεσιν προθύμως ἀνέλαβον, θεωρῶν ταύτην καὶ δι' ἐμὲ τιμητικὴν.

Κύριοι Ἀκαδημαῖκοί,

Κυρίαί καὶ Κύριοι,

Τὴν ἐπιστημονικὴν τοῦ κ. Ἀρτεμιάδου ἐξέλιξιν παρακολουθῶ ἀπὸ πενήντα καὶ πλέον ἐτῶν καὶ συγκεκριμένως ἀφ' ὅτου οὗτος περὶ τὸ μέσον τῆς τρίτης τοῦ λήγοντος αἰῶνος δεκαετίας ἐγένετο δεκτὸς ὡς φοιτητῆς εἰς τὸ Μαθηματικὸν Τμῆμα τῆς Φυσικομαθηματικῆς Σχολῆς τοῦ νεαροῦ τότε ἀκόμη καὶ μοναδικοῦ ἐν Βορείῳ Ἑλλάδι Ἀνωτάτου Ἐκπαιδευτικοῦ Ἰδρύματος — τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης — ὅταν ἐγὼ κατεῖχον ὡς καθηγητῆς τὴν Ἑδρὰν Μαθηματικῶν καὶ Μηχανικῆς τῆς ἐν λόγῳ Σχολῆς, διαδεχθεὶς εἰς αὐτὴν τὸν προσφάτως, εἰς βαθὺ γῆρας, ἐκλιπόντα ἀείμνηστον σοφὸν Πανεπιστημιακὸν Διδάσκαλον Νικόλαον Κρητικόν, κενωθεῖσαν λόγῳ τῆς ἐκλογῆς τοῦ τελευταίου τούτου ὡς Καθηγητοῦ εἰς τὸ Ε.Μ. Πολυτεχνεῖον.

Ὁ κ. Ἀρτεμιάδης, μετὰ τὸν ἐπιτυχὴ τερματισμὸν τῷ 1939 τῶν ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ Θεσσαλονίκης σπουδῶν του, ἐφοίτησε κατὰ τὴν ἐν συνεχείᾳ ἐκπλήρωσιν τῶν στρατιωτικῶν του ὑποχρεώσεων εἰς τὴν Σχολὴν Ἐφεδρῶν Ἀξιωματικῶν καὶ κατὰ τὸν Ἰταλοελληνικὸν Πόλεμον ἠγωνίσθη ὡς Ἐφεδρος Ἀνθυπολοχαγὸς τοῦ Πυροβολικοῦ εἰς τὴν γραμμὴν τοῦ πυρὸς καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τοῦ Πολέμου ἐκείνου. Στρατευθεὶς δ' ἐκ νέου τὸν Ἰανουάριον τοῦ ἔτους 1945, ἀφοῦ κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς Κατοχῆς διετέλεσε Καθηγητῆς τῶν Μαθηματικῶν εἰς τὸ Γυμνάσιον Περιστερίου, προσέφερε τὰς εἰς τὴν Πατρίδα ὑπηρε-

σίας του ως Ἐφεδρος Ἀξιοματικὸς μέχρι τοῦ τέλους τοῦ ἔτους 1948, τιμηθεὶς καὶ διὰ τοῦ Μεταλλίου ἐξαιρέτων πράξεων. Μετὰ τὴν ἀποστράτευσίν του διετέλεσε κατὰ τὸ μεταξὺ τῶν ἐτῶν 1949 καὶ 1951 χρονικὸν διάστημα Καθηγητὴς τῶν Μαθηματικῶν εἰς τὸ Λεόντειον Λύκειον Ἀθηνῶν καὶ ἀπὸ τοῦ Σεπτεμβρίου τοῦ ἔτους 1951 μέχρι τοῦ Σεπτεμβρίου τοῦ ἔτους 1958 κατάρθωσεν οὗτος νὰ συνεχίσῃ τὰς εἰς τὰ Μαθηματικὰ σπουδὰς του ἐν Παρισίοις χάρις εἰς ὑποτροφίας Γαλλικῶν Ἐπιστημονικῶν Ἰδρυμάτων.

Κατὰ τὴν ἐπὶ ἑπτὰ συναπτὰ ἔτη παραμονὴν του εἰς ἐν τῶν μεγαλυτέρων ἐπιστημονικῶν Κέντρων τῆς Εὐρώπης εἶχεν οὗτος τὴν δυνατότητα νὰ ἀποκτήσῃ μεγάλην εἰς ἑκτασιν ἀλλὰ καὶ εἰς βάθος μόρφωσιν εἰς τὰ Μαθηματικὰ ἐν γένει. Εἰδικώτερον ὅμως οὗτος ἐπεδόθη μετ' ἐπιτυχίας εἰς τὴν σπουδὴν τῆς Μαθηματικῆς Ἀναλύσεως, εἰς δύο βασικοὺς τῆς ὁποίας κλάδους, «τὴν Θεωρίαν τῶν συναρτήσεων μιᾶς πραγματικῆς μεταβλητῆς» καὶ τὴν «Θεωρίαν τῶν συναρτήσεων μιᾶς μιγαδικῆς μεταβλητῆς», κυρίως ἀναφέρεται τὸ ἐρευνητικὸν ἀλλὰ καὶ τὸ συγγραφικὸν ἐν γένει ἔργον του.

Ἐνδειξις δὲ σημαντικὴ τῆς ἐπιτυχίας τῶν ἐν Παρισίοις εἰς τὰ Μαθηματικὰ μεταπτυχιακῶν σπουδῶν του εἶναι καὶ ἡ ἀναγόρευσίς του τῷ 1957 εἰς διδάκτορα τῶν Μαθηματικῶν Ἐπιστημῶν τοῦ μοναδικοῦ ἀκόμῃ τότε ἐν Παρισίοις Πανεπιστημίου — τῆς Σορβόνης — βάσει τῆς ὑπὸ τὸν τίτλον «*Sur les transformées de Fourier et leurs applications aux séries et sur les fonctions typiquement réelles d'ordre p* » κυρίας διατριβῆς, ἐκπονηθείσης ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τοῦ διαπρεποῦς μαθηματικοῦ S. Mandelbrojt, Καθηγητοῦ εἰς τὸ «*Collège de France*», «*avec la mention très honorable*» λόγῳ τῆς σοβαρότητος τῆς ἐργασίας ταύτης. Ἡ σοβαρότης δὲ τῆς ἐν λόγῳ διατριβῆς τεκμαίρεται καὶ ἀπὸ τὸ γεγονός ὅτι αὕτη ἐδημοσιεύθη, αὐτοουσία, εἰς τὸ μεγάλου κύρους ἐν Παρισίοις ἐκδιδόμενον ὑπὸ τὸν τίτλον «*Annales Scientifiques de l'Ecole Normale Supérieure*» μαθηματικὸν περιοδικόν, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τὰ περὶ αὐτῆς ἐκτιθέμενα εἰς τὴν ἀπευθυνθεῖσαν πρὸς τὴν Φυσικομαθηματικὴν Σχολὴν τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης τῷ 1960 ἐπιστολὴν τοῦ Καθηγητοῦ S. Mandelbrojt, ὅταν ὁ κ. Ἀρτεμιάδης διεξεδίκει τὴν τότε ὑπάρχουσαν κενὴν Ἑκτακτον Αὐτοτελῆ Ἑδραν Μαθηματικῶν τῆς ἐν λόγῳ Σχολῆς, εἰς τὴν ὁποίαν καὶ ἐξελέγη οὗτος παμψηφεί, βάσει τῆς ὑπὸ τοῦ τότε ἰσχύοντος νόμου ἀπαιτουμένης εἰσηγήσεως τριῶν Τακτικῶν Καθηγητῶν κατεχόντων Ἑδρας τῶν συγγενεστέρων πρὸς τὸ τῆς ὑπὸ πλήρωσιν Ἑδρας περιεχόμενον, εἰς τῶν ὁποίων ἦτο καὶ ὁ νῦν ὁμιλῶν. Εἰς τὴν Ἑδραν ταύτην, εἰς τὴν ὁποίαν ὁ κ. Ἀρτεμιάδης ἐξελέγη, ἀφοῦ προηγουμένως διετέλεσε «*Assistant Professor*» κατὰ τὴν μεταξὺ τῶν ἐτῶν 1959 καὶ 1960 διετίαν εἰς τὸ ἐν Milwaukee τῶν Η.Π.Α. Πανεπιστήμιον τοῦ Wisconsin, ἐδίδαξε μόνον κατὰ τὸ Παν. ἔτος 1960-1961, διότι περὶ τὸ τέλος τοῦ ἔτους 1961 παρρητήθη διὰ προσωπικοὺς λόγους. Ἐπιστρέψας δὲ εἰς Η.Π.Α. μετὰ τὴν παραίτησίν του καὶ ὀνομασθεὶς

Associate Professor εἰς τὸ Πανεπιστήμιον τοῦ Wisconsin, ἐδίδαξεν ὑπὸ τὴν ιδιότητα ταύτην εἰς τὸ ἐν λόγῳ Πανεπιστήμιον κατὰ τὸ μεταξὺ τῶν ἐτῶν 1961 καὶ 1966 χρονικὸν διάστημα καὶ ἐν συνεχείᾳ ὡς Τακτικὸς πλέον Καθηγητὴς εἰς τὸ ἐν Carbondale τῶν Η.Π.Α. Πανεπιστήμιον τοῦ Southern Illinois κατὰ τὸ μεταξὺ τῶν ἐτῶν 1966 καὶ 1974 χρονικὸν διάστημα. Ἐν τέλει δὲ ἀπὸ τοῦ Παν. ἔτους 1974-1975 διετέλεσε Τακτικὸς Καθηγητὴς τῆς «Α΄. Ἑδρας Μαθηματικῶν» τῆς Φυσικομαθηματικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Πατρῶν μέχρι τῆς περὶ τὸ τέλος τοῦ ἔτους 1984 λόγῳ ὀρίου ἡλικίας πλέον ἀποχωρήσεώς του.

Ἡ ἐπὶ διδακτορία διατριβὴ τοῦ κ. Ἀρτεμιάδου, τῆς ὁποίας τὴν σοβαρότητα ἐτόνισα καὶ προηγουμένως, εἶναι κατ' οὐσίαν ἡ πρώτη ομάδα πρωτοτύπων ἐργασιῶν του συμβαλλουσῶν οὐσιωδῶς εἰς τὴν μελέτην σοβαρῶν προβλημάτων τῆς θεωρίας τῶν ἀναλυτικῶν συναρτήσεων μιᾶς μιγαδικῆς, κυρίως, μεταβλητῆς τῇ βοηθείᾳ τοῦ μετασχηματισμοῦ Fourier. Εἶναι δὲ — κατ' ἐμέ — αἱ ἐργασίαι αὗται ἰδιαιτέρως ἐνδιαφέρουσαι, διότι συμβάλλουν εἰς τὴν ἀναγνώρισιν τῆς σημασίας, τὴν ὁποίαν ἔχει καὶ διὰ τὴν «θεωρίαν τῶν συναρτήσεων μιᾶς μιγαδικῆς μεταβλητῆς» ἡ θεωρία τῶν σειρῶν καὶ τῶν Ὀλοκληρωμάτων Fourier. Ἀξιόλογοι ὅμως εἶναι καὶ αἱ λοιπαὶ πρωτότυποι ἐργασίαι τοῦ κ. Ἀρτεμιάδου, αἱ ἀναφερόμεναι εἰς ἄλλα προβλήματα τῆς «Θεωρίας τῶν συναρτήσεων μιᾶς μιγαδικῆς μεταβλητῆς καὶ τῆς τῶν συναρτήσεων μιᾶς πραγματικῆς μεταβλητῆς», συναρτήσεων εἰς ἀμφοτέρας τὰς περιπτώσεις εἰδικῶν κατηγοριῶν. Πλούσιον ἐξ ἄλλου εἶναι καὶ τὸ συγγραφικὸν ἔργον του, τὸ ἀποτελούμενον ἐκ συγγραμμάτων προοριζομένων κυρίως ὡς βοηθημάτων τῶν παρακολουθησάντων τὰς παραδόσεις του φοιτητῶν ἢ ἀκόμη καὶ τῶν προελθόντων ἐκ τῶν παραδόσεών του, ὡς εἶναι τὸ ὑπὸ τὸν τίτλον «Μαθήματα Ἀρμονικῆς Ἀναλύσεως» δίτομον σύγγραμμά του, τὸ προελθὸν ἐκ τῆς σειρᾶς τῶν εἰς τὸ «Κέντρον Πυρηνικῶν Ἐρευνῶν Δημόκριτος» ὁμιλιῶν του, τῶν ἀναφερομένων εἰς τὸν βασικὸν τοῦτον κλάδον τῆς Μαθηματικῆς Ἀναλύσεως. Ἐκ δὲ τῶν λοιπῶν ἀξιολόγων συγγραμμάτων του τό — κατ' ἐμέ — ἄξιον ἰδιαιτέρας μνείας εἶναι τὸ ὑπὸ ξένου ἐκδοτικοῦ οἴκου ἐκδοθὲν τῷ 1976 ὑπὸ τὸν τίτλον «Real Analysis» ἔργον του, τὸ προοριζόμενον νὰ χρησιμεύσῃ κυρίως ὡς βοήθημα τῶν πτυχιούχων μαθηματικῶν τῶν συνεχιζόντων τὰς εἰς τὰ «Καθαρὰ Μαθηματικὰ» μεταπτυχιακὰς σπουδὰς των.

Πλουσία ὅμως εἶναι καὶ ἡ κατὰ τὴν ὑπερικοσιπενταετῇ θητείαν τοῦ κ. Ν. Ἀρτεμιάδου ὡς Πανεπιστημιακοῦ Διδασκάλου, ἐκτὸς τῆς συγγραφικῆς καὶ τῆς ἀπὸ Ἑδρας διδασκαλίας, δρᾶσις, τῆς ὁποίας ἐκδηλώσεις εἶναι ἡ ὑπ' αὐτοῦ παρασχεθεῖσα ἐν Η.Π.Α. καὶ ἐν Ἑλλάδι βοήθεια εἰς νέους ἐπιστήμονας κατὰ τὴν ἐκπόνησιν τῶν ἐπὶ διδακτορία διατριβῶν ἢ ἄλλων ἐργασιῶν των, ἡ συμμετοχὴ του εἰς Ἑπιστημονικὰ Συνέδρια καὶ αἱ κατόπιν προσκλήσεων, δοθεῖσαι ὑπ' αὐτοῦ διαλέξεις εἰς Ἀνώτατα ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τῆς Ἑλλάδος Ἐπι-

στημονικά Ἰδρύματα, δρᾶσις, τῆς ὁποίας ἡ σοβαρότης τεκμαίρεται καὶ ἀπὸ τὰς κατὰ καιροὺς διακρίσεις διὰ τῶν ὁποίων οὗτος ἐτιμήθη. Ἡ — κατ' ἐμέ — ὅμως σημαντικωτέρα εἶναι ἡ εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῶν ἐν Ἑλλάδι εἰς τὰ Μαθηματικά ἐρευνῶν συμβολή του διὰ τῆς ἀπὸ τῆς ἐγκαταστάσεώς του ὡς Καθηγητοῦ εἰς τὸ Πανεπιστήμιον Πατρῶν κατὰ τὸ Παν. ἔτος 1974-1975 ὀργανώσεως ἐτησίου Σεμιναρίου ὑπὸ τὸν τίτλον «Γενικὸ Σεμινάριο Μαθηματικῶν», τὸ ὁποῖον ἐλειτούργησε συνεχῶς ἐπὶ δεκαετίαν ὑπὸ τὴν διεύθυνσίν του μέχρι τῆς περὶ τὸ τέλος τοῦ ἔτους 1984, λόγῳ ὀρίου ἡλικίας, ἐκ τῆς ἐνεργοῦ ὑπηρεσίας ἀποχωρήσεώς του. Αἱ κατ' αὐτό, καθ' ἕκαστον ἔτος δοθεῖσαι διαλέξεις Ἑλλήνων ἀλλὰ καὶ διαπρεπῶν Ἀλλοδαπῶν ἐπιστημόνων, ἐνημερωτικοῦ κυρίως χαρακτῆρος ὑψηλῆς ὅμως στάθμης, μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ 15 διαλέξεις τοῦ ἰδίου, δεικνύουσαι πρὸς τοῖς ἄλλοις καὶ τὴν εὐρύτητα τῆς εἰς τὰ Μαθηματικά ἐν γένει ἐνημερώσεώς του, περιελήφθησαν εἰς τοὺς, τῇ ἐπιμελείᾳ του, ἐκδοθέντας 10 τόμους τοῦ ἐν λόγῳ Σεμιναρίου.

Ἀγαπητὲ Συνάδελφε,

Βασιζόμενος εἰς τὴν μέχρι σήμερον δρᾶσιν σας ὡς Ἐρευνητοῦ καὶ Πανεπιστημιακοῦ Διδασκάλου, δρᾶσιν, τὴν ὁποίαν ἐν ὅλῃ τῇ δυνατῇ συντομίᾳ ἐξέθεσα, ἵνα δείξω, κατὰ τὴν σημερινὴν ἐπίσημον ὑποδοχὴν σας ὅτι ἡ διὰ τῆς προσφάτου ἐκλογῆς σας ἔνταξις εἰς τὸ Σῶμα τῶν Τακτικῶν τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν Μελῶν ἀποτελεῖ δικαίαν καταξίωσιν, πιστεύω ὅτι, λόγῳ τῆς ἀναγνωρίσεως καὶ ἐκτὸς τοῦ Ἑλληνικοῦ Χώρου τῆς σοβαρότητος τοῦ ἐρευνητικοῦ ἔργου σας εἰς δύο βασικοὺς τῆς Μαθηματικῆς Ἀναλύσεως Κλάδους, ἀναγνωρίσεως, εἰς τὴν ὁποίαν ἄλλωστε ὀφείλεται καὶ τὸ γεγονός ὅτι διετελέσατε ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν Καθηγητὴς εἰς δύο γνωστὰ Πανεπιστήμια τῶν Η.Π.Α. καὶ δὴ εἰς τὸ ἕτερον τούτων ἐπὶ δεκαετίαν περίπου Τακτικὸς Καθηγητὴς, εἴσθε ὁ ἐν τῇ Ἀκαδημίᾳ Ἀθηνῶν ἀντάξιος διάδοχος τριῶν ἀπὸ τῆς ιδρύσεως τῆς Ἀκαδημίας Τακτικῶν Ταύτης Μελῶν διακριθέντων λόγῳ τοῦ ἐρευνητικοῦ ἔργου των εἰς Κλάδους βασικοὺς τῆς Μαθηματικῆς Ἀναλύσεως — τοῦ ὄντως τεραστίου τούτου τομέως τῶν «Καθαρῶν Μιαθηματικῶν» — ἢ καὶ εἰς συναφεῖς πρὸς τὴν Μαθηματικὴν Ἀνάλυσιν Κλάδους τῶν «Καθαρῶν Μαθηματικῶν»: τοῦ ἀειμνήστου Γεωργίου Ρεμούνδου, τοῦ δικαίως περιληφθέντος εἰς τὰ κατὰ τὴν Ἱδρυσιν, τῆς Ἀκαδημίας τῷ 1926 ἐπιλεγέντα 20 πρῶτα Τακτικὰ Μέλη Της καὶ προῶρως εἰς ἡλικίαν 50 ἐτῶν ἐκλιπόντος τῷ 1928, τοῦ διαδεχθέντος τοῦτον ἀειμνήστου Παναγιώτου Ζερβοῦ καὶ τοῦ πρὸ δύο καὶ ἡμίσεος περίπου ἐτῶν ἐκλιπόντος ἀειμνήστου Φίλωνος Βασιλείου, τῶν ὁποίων τὸ ἐρευνητικὸν ἔργον εἰς τὴν θεωρίαν τῶν συναρτήσεων μιᾶς μιγαδικῆς μεταβλητῆς, κυρίως τοῦ πρώτου, εἰς τὴν Θεωρίαν τῶν διαφορικῶν Ἐξισώσεων καὶ ἰδίᾳ τὴν τῶν ἐξισώσεων εἰς μερικὰς παραγώγους τοῦ δευτέρου, Κλάδων βασικῶν τῆς Μαθηματικῆς Ἀναλύσεως, καὶ τοῦ τρίτου εἰς τὴν Ἀναλυτικὴν Θεωρίαν τῶν Ἀριθμῶν καὶ τὴν

Ἄλγεβραν, Κλάδων τῶν «Καθαρῶν Μαθηματικῶν» συναφῶν πρὸς τὴν Μαθηματικὴν Ἀνάλυσιν, κατέστησε τούτους λίαν εὐφήμως γνωστοὺς καὶ ἐκτὸς τοῦ Ἑλληνικοῦ χώρου. Μετὴν πεποίθησιν δὲ ταύτην εὐχομαι ἀπὸ καρδίας — διερμηνεύων καὶ τὰ συναισθήματα ὅλων τῶν ἐν τῇ Ἀκαδημίᾳ Συναδέλφων — νὰ συνεχίσητε ἐπὶ μήκιστον, καὶ ὡς Τακτικὸν τῆς Ἀκαδημίας Μέλος, τὴν ἐρευνητικὴν καὶ τὴν ἐπιστημονικὴν ἐν γένει δρᾶσιν σας.